

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Tomáše Kocourka a soudců Karla Šimky a Sylvy Šiškeové v právní věci žalobce: **K. S.**, zast. JUDr. Matějem Šedivým, advokátem, se sídlem Václavské náměstí 21, Praha 1, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 1. 2024, č. j. OAM 1531/ZA-ZA11-ZA01-2023, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 31. 3. 2025, č. j. 56 Az 3/2024-26,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

I. Přehled dosavadního řízení

[1] Žalobce dne 3. 11. 2023 podal žádost o udělení mezinárodní ochrany v České republice v souvislosti se zahájením řízení o správním vyhoštění. Při pohovoru k žádosti uvedl, že ze země původu odjel kvůli touze cestovat a potřebě vydělat peníze. V zemi původu totiž neúspěšně žádal o korejské studijní vízum, kvůli čemuž se zadlužil. Žádné problémy doma neměl, jen potřebuje vydělat peníze, což není v zemi původu dost dobře možné, neboť mzdy tam jsou nižší a on nemá práci. V případě návratu by se mu nic zvláštního nestalo, jen by trvalo delší dobu, než by vydělal peníze na úhradu dluhu.

[2] Žalovaný shora označeným rozhodnutím zamítl žalobcovu žádost podle § 16 odst. 1 písm. a) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, jako zjevně nedůvodnou. Žalobce v řízení neuvedl žádné skutečnosti, které by nasvědčovaly tomu, že by mu v zemi původu hrozilo pronásledování nebo vážná újma. Žádné takové skutečnosti nevyplývají ani ze shromážděných zpráv o zemi původu, které se specificky zabývají i postavením neúspěšných žadatelů o mezinárodní ochranu po jejich návratu. Důvody, pro něž žalobce opustil zemi původu, jsou ryze ekonomické.

[3] Žalobce podal proti rozhodnutí žalovaného žalobu ke Krajskému soudu v Brně (dále jen „krajský soud“). Uvedl v ní, že se obává násilí ze strany věřitele, jemuž není schopen vrátit půjčku. Při výslechu popsal, že v minulosti čelil „jednání“ z jeho strany, tudíž jeho obavy nejsou jen hypotetické. Bylo tak třeba posoudit, zda mu orgány země původu

poskytnou ochranu před věřitelem a souvisejícím postihem. Žalovaný se však s touto otázkou nevypořádal, přičemž odkázal pouze na zprávu o zemi původu, jejímž je sám autorem. Žalobce popsal důvody, pro něž nemá důvěru v policii, kterou hodnotí jako nefunkční. Právní řád země původu nahlíží na jakoukoliv nesplacenou půjčku jako na podvodné jednání, takže mu hrozí trestněprávní postih i pro tento ryze soukromoprávní spor. Z tohoto důvodu se nemůže domáhat ochrany u policie.

[4] Krajský soud žalobu zamítl. Zdůraznil, že žalobce uvedl v žalobě skutečnosti, které vůbec nezmínil ve správním řízení, v důsledku čehož svůj azylový příběh posunul do zcela jiné roviny. Nově uvedené skutečnosti týkající se žalobcových potíží v zemi původu shledal nevěrohodné, neboť jsou v rozporu s tím, co žalobce vypověděl při pohovoru k žádosti. Žalovanému nelze vytýkat, že se ve svém rozhodnutí nevypořádal s okolnostmi, které žalobce ve správním řízení vůbec nezmínil. K shromážděným podkladům rozhodnutí nevznese žalobce ve správním řízení žádné výhrady a konkrétní námitky vůči nim neuvedl ani v žalobě.

[5] Proti rozsudku krajského soudu podal žalobce (dále též „stěžovatel“) kasační stížnost. V jejím doplnění uvedl, že z provedeného dokazování vyplynulo, že se ocitl v bezvýchodné životní situaci, když byl nucen vypůjčit si finanční prostředky od lichváře, aby mohl krýt náklady na život své rodiny a vyřízení víza. Následně čelil množství výhrůžek ze strany věřitele, v důsledku čehož se domnívá, že je ohrožen na životě, přičemž zkorumpované orgány v zemi původu mu nejsou schopné poskytnout ochranu. Postupem krajského soudu, jenž nekriticky adoptoval závěry žalovaného stran chodu policejních služeb v zemi původu i hodnocení úrovně tamní spravedlnosti, byl zkrácen na svých právech. Má přímou zkušenost s tamním systémem, o které vypověděl správnímu orgánu, když popsal, jakým způsobem korumpoval státní složky, aby dosáhl propuštění otce. Věřitel, který mu usiluje o život, disponuje větší ekonomickou silou, a proto stěžovatel předpokládá, že ho domovský stát v kritické situaci neochrání. Zprávy o zemi původu popisují případy, v nichž policie neposkytuje občanům ochranu, což spolu s absencí orgánu obdobného generální inspekci ozbrojených sborů nasvědčuje tomu, že jeho obavy nejsou liché, a to tím spíše, že výhrůžkám ze strany věřitele již čelil při pobytu v zemi původu.

[6] Žalovaný navrhl kasační stížnost zamítnout a odkázal na odůvodnění svého rozhodnutí, vyjádření k žalobě i odůvodnění rozsudku krajského soudu.

[7] Kasační stížnost je nepřipustná.

[8] Podle § 104 odst. 4 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní („s. ř. s.“), kasační stížnost není přípustná, opírá-li se jen o jiné důvody, než které jsou uvedeny v § 103, nebo o důvody, které stěžovatel neuplatnil v řízení před soudem, jehož rozhodnutí má být přezkoumáno, ač tak učinit mohl.

[9] Jak již v minulosti Nejvyšší správní soud (NSS) konstatoval, kasační stížnost je opravným prostředkem proti pravomocnému rozhodnutí krajského soudu ve správním soudnictví (§ 102 s. ř. s.). Z toho plyne, že aby byly kasační námitky způsobilé k projednání, musí kvalifikovaným způsobem zpochybňovat právě rozhodnutí krajského soudu. Stěžovatel je tedy povinen v kasační stížnosti vymezit rozsah přezkumu napadeného rozhodnutí a musí předestřít a konkrétně sdělit, v čem spatřuje skutková či právní

pokračování

pochybení krajského soudu, a z kterých konkrétních důvodů považuje závěry soudu za nezákonné, resp. nepřezkoumatelné (usnesení NSS ze dne 24. 4. 2023, č. j. 8 Azs 41/2023-38, bod 9, nebo rozsudek NSS ze dne 31. 3. 2023, č. j. 8 Azs 299/2020-41, bod 10). Stěžovatel tedy musí vylíčit, jakých konkrétních nezákonných kroků, postupů, úkonů, úvah, hodnocení či závěrů se měl krajský soud vůči němu dopustit v procesu vydání rozhodnutí či přímo rozhodnutím samotným, a rovněž ozřejmit svůj právní názor na to, proč se má jednat o nezákonnost (rozsudek rozšířeného senátu ze dne 20. 12. 2005, č. j. 2 Azs 92/2005-58, č. 835/2006 Sb. NSS, či rozsudek NSS ze dne 24. 1. 2023, č. j. 6 As 358/2021-38, bod 11).

[10] Stěžovatel tedy musí v kasační stížnosti reagovat na argumentaci krajského soudu a uvést, z jakých důvodů jsou závěry, které krajský soud v napadeném rozhodnutí uvedl, nesprávné. Pokud tak neučiní a pouze znovu zopakuje námitky, které uvedl v žalobě, aniž jakkoli reflektuje argumentaci krajského soudu, pak za předpokladu, že uvedené námitky krajský soud vypořádal a nelze v jejich opakování spatřovat setrvání na dříve vznesené argumentaci, která je nadále schopná obstát proti závěrům krajského soudu, nejsou takové námitky přípustné (usnesení NSS ze dne 10. 9. 2009, č. j. 7 Afs 106/2009-77, č. 2103/2010 Sb. NSS, ze dne 15. 9. 2009, č. j. 6 Ads 113/2009-43, nebo ze dne 14. 6. 2016, č. j. 1 As 271/2015-36).

[11] Krajský soud ve svém rozsudku podrobně shrnul, jak stěžovatel popsal svůj azylový příběh ve správním řízení. Následně s tím konfrontoval tvrzení obsažená v žalobě, která stěžovatelův příběh posouvají do zcela jiné roviny. Vysvětlil, že žalobní tvrzení má za nevěrohodná, neboť jsou v přímém rozporu s tím, co stěžovatel vypověděl ve správním řízení (zejména body 21 až 24 rozsudku). Stěžovatel se mohl v kasační stížnosti vymezit proti tomuto závěru krajského soudu např. tím, že by poukázal na konkrétní části listin založených ve správním spise, v nichž by byla zachycena tvrzení podle krajského soudu nově uvedená až v žalobě, nebo zpochybněním správnosti a úplnosti těchto listin či uvedením důvodů, pro něž nemohl tvrzení zmíněná poprvé v žalobě uvést již ve správním řízení apod. Stěžovatel však závěr krajského soudu nezpochybňuje. Namísto toho v kasační stížnosti opakuje svoji argumentaci uvedenou v žalobě, kterou rozhojňuje o další novoty (např. nově zmínil, že sám korumpoval státní složky, aby dosáhl propuštění otce). Stěžovatelova argumentace tak nemíří proti rozhodovacím důvodům krajského soudu. Taková kasační stížnost je nepřijatelná (§ 104 odst. 4 s. ř. s.), neboť se opírá jen o jiné důvody, než které jsou uvedeny v § 103 s. ř. s.

[12] Jelikož je kasační stížnost podle § 104 odst. 4 s. ř. s. nepřijatelná, NSS ji odmítl podle § 46 odst. 1 písm. d) ve spojení s § 120 s. ř. s.

[13] Výrok o nákladech řízení o kasační stížnosti vychází z § 60 odst. 3 věty první ve spojení s § 120 s. ř. s.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 29. července 2025

Tomáš Kocourek
předseda senátu